

Pasakojimas, muzika, šokis, vizualumas, poetika, performatyvumas tradicinėje kultūroje

Tematika aprėpia įvairių tradicinės kultūros sričių – pasakojimo, muzikos (instrumentinės ir vokalinės) ir šokio – struktūrinius, semantinius, istorinius, sociokultūrinius, psichoakustinius tyrimus. Svarbi išlieka etnogenėzės ir kultūrinių mainų problematika. Skatinama dėmesį sutelkti į muzikavimo ir kitų praktikų gyvavimo būdus ne tik tradicinėje agrarinėje bendruomenėje, bet ir modernioje urbanizuotoje visuomenėje. Nykstant riboms tarp sakytinės ir rašytinės kultūros, tarp liaudies ir autorinės kūrybos, didėja dėmesys tradicinio muzikavimo sąsajoms su profesionaliąja, stilizuota, populiariąja muzika ir pan. Išryškėja nauji tradicinių kūrėjų santykiai su tautiškumu, lokalumu / globalumu, populiariąja kultūra, kontrkultūra, subkultūra. Ypač svarbus tampa šių kūrėjų tapatumo – individualaus / grupės, tautinio, kultūrinio – klausimas.

Svarbus yra muzikuojančių / pasakojančių asmenų (grupių, bendrijų) repertuaro klausimas tradicijos / normos, kūrybingumo aspektais. Ypatinga vieta skirtina performatyvumui – asmens / grupės / bendrijos atlikimo ypatumams. Muzikavimas / dainavimas / šokis / pasakojimas suvokiamas kaip vyksmas, kurio metu pasireiškia asmens / grupės kūrybiškumas, atsiskleidžia individualios raiškos priemonės, savita artikuliacija. Viena iš galimų krypčių – performatyvumas, susijęs su teatriškumo prigimtimi, jo apraiškomis archajinėje kultūroje (apeigose, ritualuose) ir nauja raiška šiuolaikiniame teatre.

Muzikavimas / šokis – ne tik meninis, bet ir sociokultūrinis reiškinys, šiandien besireiškiantis naujomis formomis (tradicinių šokių klubai, „sutartinių ratas“ ir kt.).

Svarbi vizualinė fikscija (video, foto) – kaip metodas ir kaip tradicinės kultūros paveldo šaltinis.

Narration, music, and dance in traditional culture. Poetics, visibility, and performativity

This topic is focused on the structural, semantic, historical, sociocultural, and psychoacoustic studies of traditional cultural activities – storytelling, music (vocal and instrumental), and dance. Particularly relevant is the problem of ethnogenesis and cultural exchange. Students are invited to study the ways in which these traditional cultural activities are preserved not only within the agrarian communities but also the modern urban society. As the lines between oral and written culture, and between folk and authorial works, become more blurred, increasingly more attention is paid to the connections between traditional music and professional, stylized, popular music etc. New relationships emerge between traditional artists and folk culture, locality / globality, popular culture, counterculture, and subculture. Especially important is the question of artistic identity on individual / group, national, and cultural levels.

The question of the repertoire of musical performers / storytellers (or their groups, communities) is important in terms of tradition / norm and in terms of creativity. The performative aspect is especially important – namely the features of performance of different individuals, groups, or communities. Musical performance / singing / dancing / storytelling is considered to be an action expressing the creativity of an individual or group, revealing individual means of expression and articulation. One possible avenue of research is through the nature of performance, associated with its theatrical origin and its expressions both in archaic culture (rites, rituals) and in contemporary theater.

Musical performance / dance – not only an artistic but also a sociocultural phenomenon that develops new forms of expression over time.

Visual capturing (videos or photographs) can be used both as a method and as a source of traditional cultural heritage.